

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/332/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512204470
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2512204470.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 44/a, IČO: 35 815 256, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, proti odporcovi: F. V., nar. X.XX.XXXX, bytom X., A. 1, zastúpenému advokátom: JUDr. Tomáš Klieštenec, so sídlom Piešťany, M. Waltariho 7, o zaplatenie 1.341,22 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, č.k. 5C/67/2013-205 zo dňa 19.1.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd žalobu zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť do troch dní nahradiť odporcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 507,93 Eur.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 2 písm. c) bod 13, § 40 ods. 2 písm. b), § 49 ods. 2 písm. b), ods. 5, § 54 ods. 1, 2, 7, 8, 11 zák. č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu vystavenia spornej faktúry ako i § 52 ods. 1, 3, 4, § 488 Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako podnikateľ s predmetom činnosti okrem iného dodávka plynu dňa 27.5.2009 uzavrel s odporcom v pozícii spotrebiteľa zmluvu o dodávke zemného plynu so stavom plynomeru ku dňu jeho prihlásenia 22.460 m³ číslo meradla 8076850. Zmluvný vzťah trval do 24.9.2010, kedy sa na toto odberné miesto prihlásil nový odberateľ a ním bol nahlásený stav spotreby 25.106 m³. Na tomto odbernom mieste bola dňa 1.10.2010 vykonaná montáž meradla pre nového odberateľa, pričom bol fyzicky zistený skutočný stav spotreby 25.202 m³. Navrhovateľ za obdobia trvania zmluvného vzťahu s odporcom na predmetnom odbernom mieste v období od 27.5.2009 do 24.9.2010 vykonal prostredníctvom externej spoločnosti fyzický odpočet za prítomnosti odporcu na začiatku, teda k 27.5.2009, dňa 17.8.2010 a následne až po ukončení zmluvného vzťahu s odporcom dňa 1.10.2010. Ďalej bolo preukázané, že navrhovateľ vystavil dňa 24.5.2010 vyúčtovaciu faktúru 7443034588 za obdobie od 27.5.2009 do 18.5.2010 v sume 3.399,27 Eur vychádzajúc zo spotreby 2.163 m³, v ktorej nedoplatok po odporcom uhradených záloh po 3,- Eur mesačne predstavuje za toto fakturačné obdobie 1.369,27 Eur. Odporca z tejto faktúry zaplatil časť 28,05 Eur, takže zostáva uhradiť dlh vo výške 1.341,22 Eur, ktorá suma je predmetom žaloby.

Následne súd uzavrel, že navrhovateľovi sa nepodarilo preukázať jeho nárok na takto fakturovanú sumu. Fakturácia vychádzala z údajov o spotrebe za rozhodné obdobie stanovenej odhadom na základe typových diagramov v zmysle § 54 ods. 2 Zákona o energetike, pričom navrhovateľ použitie náhradného stanovenia údajov o spotrebe zdôvodnil tým, že nemal inú možnosť, keďže odporca mu nesprístupnil meradlo, avšak toto tvrdenie ničím nepodložil. Uviedol iba, že to vyplýva, z údajov zapísaných v

informačnom systéme navrhovateľa, pričom nepredložil súdu žiadny listinný dôkaz, že by vôbec došlo k pokusu o fyzické zisťovanie stavu spotreby na predmetnom meracom zariadení odporcu, mal by byť o tom písomný záznam. Navrhovateľ odpočítanie na danom meradle neurobil a stanovil stav meradla k 18.5.2010 na základe typových diagramov. Podľa prvostupňového súdu navrhovateľ zanedbal povinnosť pokúsiť sa prioritne zabezpečiť údaje namerané meradlom, keďže nepreukázal, že by sa vôbec takýto pokus o fyzický odpočet uskutočnil a že by odporca mu nebol sprístupnil odberné miesto. Pokiaľ navrhovateľ argumentoval tým, že preukázal reálnu spotrebu zemného plynu odporcu na predmetnom odbernom mieste počas trvania zmluvného vzťahu, ktorá predstavovala 2.646 m³ ako rozdiel medzi stavom meradla na začiatku 22.460 m³ a stavom spotreby 25.106 m³ ku dňu 24.9.2010, ktoré nahlásil nový odberateľ, pričom navrhovateľ navyše fyzickým odpočtom k 1.10.2010 zistil stav 25.202 m³, súd sa s tvrdením o danej reálnej spotrebe na odbernom mieste nestotožnil. Zápis SPP zo dňa 17.8.2010 predložený odporcom vyvoláva dôvodnú pochybnosť o bezchybnosti meracieho zariadenia na danom odbernom mieste. Z dokumentu totiž vyplýva, že zamestnanec SPP sa dňa 17.8.2010 dostavil a fyzicky odpísal stav predmetného plynomeru 7.853 m³, čo je stav nižší ako na počiatku zmluvného vzťahu. Tento nelogizmus zdôvodnil navrhovateľ tým, že odpočet sa netýka daného meradla, keďže navrhovateľ mal v rozhodnom období uzavretých viacero zmlúv o dodávke zemného plynu. Podľa prvostupňového súdu takáto obrana navrhovateľa neobstojí, keďže chybnosť zápisu nepreukázal a súd musel vychádzať z toho, že údaje uvedené v tomto zápise zodpovedali údajom na spornom meradle. Z toho potom vyvodil, že meradlo bolo chybné a keďže k jeho výmene, prípadne preskúšaniu nedošlo, nedá sa vychádzať ani z údajov nameraných ku koncu zmluvného vzťahu. Reálna spotreba odporcom za rozhodné fakturačné obdobie preto zostala sporná, pričom povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno ležalo na navrhovateľovi. Keďže navrhovateľ dôkazné bremeno neunesol a pochybnosti ohľadom množstva spotrebovaného plynu neodstránil, súd jeho žalobu zamietol berúc do úvahy, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu. Keďže odporca vystupoval v pozícii spotrebiteľa brániaceho sa proti porušovaniu povinnosti predávajúceho správne účtovať ceny z poskytovania služieb (§ 4 ods. 1 písm. d) zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa) a má preto zo strany súdu právo na zvýšenú ochranu svojich záujmov pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa (§ 3 citovaného zákona).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a plne úspešnému odporcovi priznal právo na ich náhradu v rozsahu trov právneho zastúpenia podľa špecifikácie v odôvodnení preskúmaného rozsudku a podľa § 149 ods. 1 O.s.p. trovy zaviazal uhradiť navrhovateľa na účet právneho zástupcu odporcu.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojho advokáta odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd odvolaniu v celom rozsahu vyhovel a napadnutý rozsudok zmenil tak, že odporcu zaviazá zaplatiť navrhovateľovi žalovanú sumu i s príslušenstvom v rozsahu istiny 1.341,22 Eur, úrok z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 1.341,22 Eur od 8.6.2010 do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 1,20 Eur a nahradiť mu trovy konania v sume 160,- Eur a zároveň náhradu trov právneho zastúpenia v sume 761,50 Eur, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odvolateľ namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov nesprávne zistil skutkový stav, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zároveň odňal právo na spravodlivý súdny proces, čím navrhovateľovi odňal možnosť konať pred súdom, keď ním predložené listinné dôkazy vyhodnotil ako nesprávne a napadnuté rozhodnutie založili výlučne len na jedinom dôkaze, ktorý bol v konaní predložený odporcom. Zdôraznil, že ku dňu vzniku zmluvného vzťahu s odporcom bol fyzicky nameraný stav meradla 22.460 m³ a dňa 24.9.2010 ku dňu prihlásenia nového odberateľa bol ohlásený stav meradla 25.106 m³ a stav meradla 25.202 m³ bol zistený fyzickým odpočtom dňa 1.10.2010. Reálna dodávka a odber zemného plynu v danom odbernom mieste v období od 27.5.2009 do 24.9.2010 tak predstavovala 2.646 m³. Navrhovateľ odporcovi vyúčtoval faktúrou za obdobie 27.5.2009 do 18.5.2010 sumu 1.399,27 Eur pri spotrebe 2.163 m³ a faktúrou za obdobie od 19.5.2010 do 22.9.2010 sumu 309,53 Eur pri spotrebe 483 m³. Zdôraznil, že v konaní uplatnená pohľadávka v sume 1.341,22 Eur s príslušenstvom pozostáva z rozdielu medzi vyúčtovanou sumou 1.399,27 Eur v prvej z menovaných faktúr po odpočítaní odporcom zaplatenej časti 30,- Eur a 28,50 Eur a predstavuje cenu za reálnu dodávku zemného plynu, ktorú odporca neuhradil. Nesprávne rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil až príliš svojvoľne tým, že meradlo v odbernom mieste označil za chybné, pričom chybu meradla súd prvého stupňa nemal nijakým spôsobom preukázanú a uzavrel, že nie je možné vychádzať z údajov nameraných na počiatku a na konci zmluvného vzťahu. Takéto posúdenie odvolateľ považuje za absolútne nepreskúmateľné a nepresvedčivé. Súd totiž nijako nevyvetlil v čom mala spočívať vadnosť meradla a na základe čoho

mal za preukázané, že meradlo bolo vadné. Navrhovateľ pritom tvrdí, že meradlo vadné nebolo a meradlo správne hodnoty. Listinný dôkaz, ktorý predložil odporca a to montážny list zo dňa 17.8.2010 so stavom meradla 7.835 m³ s prejednanou vecou absolútne nesúvisí, nakoľko sa týka iného miesta dodávky, na ktoré mal odporca s navrhovateľom rovnako uzavretú zmluvu o dodávke plynu, čo súdu vo svojich podaniach oznámili, vrátane doloženia zobrazenia stavu odberného miesta. Je absurdné a nelogické, aby to isté meradlo, ktoré ku dňu 27.5.2009 vykazovalo stav spotreby 22.460 m³, vykazovalo 17.8.2010 stav spotreby 7.835 m³ a následne 24.9.2010 stav 25.106 m³, k 1.10.2010 stav 25.202 m³. Navrhovateľ pritom súdu podporne predložil aj chronologický rozpis stavu spotreby od 18.5.2007 do 18.5.2014 nameranej daným meradlom, pričom za celý čas prevádzky nezaevidovali žiadnu reklamáciu na vadnosť merania. Vzhľadom na navrhovateľom preukázanú reálnu dodávku zemného plynu za rozhodné obdobie, je bezpredmetné, či k fyzickému vykonaniu odpisu stavu meradla došlo alebo nedošlo po cykle, resp. po roku jeho prevádzky od uzavretia zmluvy. Odpis sa navrhovateľom poverenej osobe pritom nepodarilo vykonať pre prekážku na strane odporcu, ktorý meradlo nesprístupnil. Reálny stav však ale bol zistený pri uzatváraní zmluvy o dodávke zemného plynu odobrený podpisom zmluvných strán, tak aj po ukončení zmluvného vzťahu pri prepise na iného odberateľa a to na základe hlásenia nového odberateľa a fyzického odpočtu navrhovateľom poverených osôb. Podľa záverov odvolateľa v dôsledku ním uplatnených odvolacích dôvodov je rozhodnutie nepreskúmateľné a nepresvedčivé, pretože absentuje dostatok dôvodov riadneho a presvedčivého odôvodnenia súdneho rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. Žiadal preto, aby odvolací súd odvolaniu v plnom rozsahu vyhovel, pričom si zároveň uplatnil náhradu trov konania na súdnom poplatku 80,- Eur za návrh a 80,- Eur za odvolanie a na trovách právneho zastúpenia v sume 761,50 Eur podľa vyčíslenia v závere odvolania.

Odporca odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a) a d) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je v podstatnom dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s použitím § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s odkazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu a odôvodnenie záverov prvostupňového súdu, bolo posúdiť, či prvostupňový súd správne v celom rozsahu zamietol žalobou uplatnený nárok navrhovateľa v podstate s odôvodnením, že neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal reálnu spotrebu plynu odporcom za dané fakturačné obdobie na predmetnom odbernom mieste, čím neuniesol svoje dôkazné bremeno.

Prvostupňový súd zamietnutie žaloby odôvodnil v podstate tým, že vykonaným dokazovaním bol preukázaný platný zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom o dodávke zemného plynu v danom odbernom mieste, avšak navrhovateľ neuniesol svoje dôkazné bremeno o výške spotrebovaného zemného plynu v rozhodnom období, keď nepreukázal nárok na zaplatenie práve žalovanej sumy za dodaný plyn do odberného miesta odporcu.

V zmysle § 136 O.s.p. ak možno výšku nárokov zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojej úvahy.

Citované procesné ustanovenie pre prípad, že v konaní bol nesporne preukázaný základ nároku, pričom iba jeho výšku možno zistiť buď len s nepomernými ťažkosťami alebo ju nemožno zistiť vôbec, ukladá súdu povinnosť určiť výšku nároku podľa svojej úvahy. Preto ak súd v danej veci dospel k záveru, ako to vyplýva z odôvodnenia preskúmaného rozsudku, že medzi účastníkmi existoval platný záväzkový vzťah o dodávke a odbere zemného plynu v danom odbernom mieste v rozhodnom období, základ nároku mal tak za nesporne preukázaný, pričom uzavrel, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno o výške uplatňovaného nároku, bolo povinnosťou súdu určiť výšku nároku navrhovateľa podľa jeho úvahy vychádzajúc pritom z okolností daného prípadu. Prvostupňový súd v danej situácii nebol

oprávnený nárok v celom rozsahu zamietnuť a to ani s odkazom na to, že medzi účastníkmi išlo o spotrebiteľský vzťah. Bolo totiž nesporným a preukázaným, že medzi účastníkmi v rozhodnom období existoval záväzkový vzťah na základe ktorého navrhovateľ odporcovi do daného odberného miesta dodával zemný plyn, ktorý bol nesporne v nejakom rozsahu i spotrebúvaný. Bolo by odmietnutím spravodlivosti (denegatio iustitiae), že súd za daných okolností návrh v celom rozsahu zamietol bez toho, aby aplikoval cit. ust. § 136 O.s.p. a výšku nároku navrhovateľa určil podľa vlastnej úvahy, opierajúc sa pritom o preukázané skutočnosti napríklad i spotrebu v danom odbernom mieste v predchádzajúcich porovnateľných obdobiach (ktorá bola navrhovateľom listinným dôkazom preukázaná).

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uzatvára, že prvostupňový súd pochybil prioritne v tom, že ak základ nároku navrhovateľa mal za daný, pričom bol toho názoru, že nebola dostatočným spôsobom preukázaná jeho výška, keď listinné dôkazy preukazujúce spotrebu plynu v danom odbernom mieste v rozhodnom období neakceptoval, bol potom povinný s použitím cit. ust. § 136 O.s.p. výšku nároku určiť podľa svojej úvahy a nebol oprávnený návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného preskúmaný rozsudok v podstatnom nie dostatočným a zrozumiteľným spôsobom odôvodnený, čím sa dostáva do rozporu s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. a vyvoláva vadu odňatia účastníkom možnosti konať pred súdom.

Ako na to správne poukazuje navrhovateľ v podanom odvolaní, ale i v jeho písomných podaniach predložených v priebehu konania prvostupňového súdu, v danom prípade je irelevantným, prečo nedošlo k reálnemu odpočtu stavu meradla v dotknutom odbernom mieste odporcu k 18.5.2010, keďže dotknutou a nasledujúcou faktúrou ku dňu skončenia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi došlo k vyfakturovaniu skutočnej reálnej spotreby zemného plynu v danom odbernom mieste, čo preukazuje reálne nameraná spotreba ku dňu 24.9.2010 - 25.106 m³ a ku dňu fyzického odpočtu dňa 1.10.2010 - 25.202 m³ (spotreba nahlásená novým odberateľom). Reálne nameraná spotreba na začiatku zmluvného vzťahu účastníkov ku dňu 27.5.2009 bola 22.460 m³. Súhrnná spotreba plynu v danom odbernom mieste podľa uvedených reálne vykonaných odpočtov v období od 27.5.2009 do 22.9.2010, teda v priebehu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi, predstavovala 2.646 m³, pričom faktúrou č. 7443034588 za obdobie od 27.5.2009 do 18.5.2010 bola vyfakturovaná spotreba 2.163 m³ v sume 1.399,27 Eur a faktúrou č. 7411878693 za obdobie od 19.5.2010 do 22.9.2010 (do ukončenia zmluvného vzťahu s odporcom) bola vyfakturovaná spotreba 483 m³ v cene 309,53 Eur; z tejto sumy odporca zaplatil spolu 58,05 Eur, zostáva teda zaplatiť neuhradená suma 1.341,22 Eur, ktorá je predmetom žaloby.

Prvostupňový súd sa s takto preukázanou reálnou spotrebou vysporiadal tým, že poukázal na listinný dôkaz predložený odporcom, že v danom odbernom mieste bola do 17.8.2010 na danom meradle nameraná spotreba 7.835 m³, čo je stav nižší ako bol na začiatku zmluvného vzťahu, čo je zákonite nelogické. Pokiaľ sa navrhovateľ v tejto súvislosti bránil tým, že tento záznam sa týka iného odberného miesta odporcu v tej istej budove, ktorého existenciu listinnými dôkazmi v spise i preukázal a odporca to nepoprel, súd reagoval tým, že chybnosť zápisu navrhovateľ nepreukázal a preto súd musel vychádzať z toho, že údaje v tomto zápise zodpovedali údajom na danom meradle. Záver súdu prvého stupňa o chybnom meradle ale nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom súd svoj záver žiadnou logickou a prijateľnou argumentáciou bližšie nezdôvodnil. Súd sa pri tomto závere nevysporiadal ani s listinným dôkazom predloženým v prvostupňovom konaní navrhovateľom, ktorým preukázal chronologický rozpis stavu spotreby v danom mieste dodávky na danom meradle v období od 18.5.2007 až do 18.5.2014, ktorý nevykazuje žiadne zjavné nezrovnalosti. Súd na tento dôležitý dôkaz podľa odôvodnenia preskúmaného rozsudku nijako neprihliadol.

Keďže potom s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil tým, že na ňu neaplikoval cit. ust. § 136 O.s.p. a zároveň v súvislosti s určením výšky nároku podľa úvahy súdu ani nezisťoval skutkový stav, pričom zároveň nedostatočným odôvodnením rozsudku v uvedenej časti i odňal účastníkom možnosť konať pred súdom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu bude opätovne vyhodnotiť vykonané dokazovanie, v prípade potreby ho i na základe návrhov účastníkov doplniť, prihliadnuť pritom na všetky dôkazy predstreté účastníkmi konania, dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach vyhodnotiť a uzavrieť skutkové zistenia a

následne vec posúdiť podľa náležitých zákonných ustanovení a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné vo všetkých častiach adekvátne v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.